PRAVIETISKĀ ATKLĀSME IZŠĶIROŠOS BRĪŽOS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Pēt. 2:5; Soģu 4:4–16; 1. Ķēn. 18:21, 38, 39; Jes. 59:1–4; Neh. 9:30; Atkl. 1:1–3.

ATMIŅAS PANTS:

"Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklājis Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem" (Am. 3:7).

Kopš grēkā krišanas cilvēkiem ir bijusi nosliece izvēlēties īslaicīgas grēka baudas, nevis mūžīgo dzīvi Jēzū. Dievs zina šo skumjo patiesību, un, neskatoties uz to, Viņš mūs mīl un joprojām strādā pie mūsu pestīšanas.

Tāpēc vēstures izšķirošajos brīžos Dievs ir rīkojies neparastā veidā, izmantojot pravieša amatu, lai aizstāvētu Savu tautu. Tomēr, kad Viņa centieni tikuši atkārtoti noraidīti, Viņš ir brīdinājis par tiesu.

Ar Savu praviešu starpniecību Kungs vienmēr paziņo Savus nodomus, pirms Viņš tos īsteno dzīvē (Am. 3:7). Ja cilvēki nožēlo un atgriežas, Viņš ir gatavs piedot.

Viņš turpina sazināties ar mums tādā pašā veidā arī šodien. Tādēļ ir loģiski, ka Dievs runā ar Savu tautu šīszemes pēdējās dienās, tāpat kā Viņš runāja ar Savu tautu pagājušajos gadsimtos.

Šīs nedēļas pētījumā mēs atskatīsimies uz izšķirošiem brīžiem pestīšanas vēsturē, kad Dievs izmantoja praviešus, lai Savu gribu darītu skaidru Savai tautai un visai pasaulei. Mēs arī izpētīsim Elenas Vaitas iedvesmotās kalpošanas lomu izšķirošos brīžos adventistu kustības attīstībā.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. decembrī.

Brīdinājums par katastrofu

Dievs vēlas cilvēci glābt. Pat pēc grēkā krišanas Viņš meklēja attiecības ar Ādamu un Ievu, un kādu laiku zemes iedzīvotāji turpināja "piesaukt Kunga vārdu" (1. Moz. 4:26). Paaudzēm mainoties, to skaits, kas gāja kopā ar Dievu, mazinājās. Tie, kas turpināja sekot Dievam, liecināja par Viņa labestību, nosodīja apkārtējo ļaužu grēkus un brīdināja par viņu rīcības sekām.

Noas laikā zemes iedzīvotāji bija kļuvuši tik ļauni, ka Dievs nolēma tos iznīcināt (1. Moz. 6:5–7). Noa, taisnības sludinātājs (2. Pēt. 2:5), par gaidāmo iznīcināšanu nešaubīgi brīdināja visus, kas vēlējās klausīties. Dievs arī deva Noam norādījumus par šķirsta jeb lielas glābšanas laivas būvniecību, lai glābtu visus, kas ieklausījušies viņa brīdinājumos un nožēlo grēkus.

Izlasi Ebr. 11:7; 2. Pēt. 2:5 un 1. Moz. 6:9. Kādā ziņā Noa bija "taisnības sludinātājs"?

_____

_____

_____

Plūdi bija pagrieziena punkts cilvēces vēsturē, un šis stāsts atkārtoti parādās gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā kā uzskates līdzeklis cilvēku samaitātības dziļumam un Dieva apbrīnojamās žēlastības augstumam. Dieva taisnība izpaužas Viņa spriedumā attiecībā uz grēcīgo radību un Viņa sagādātajā glābšanā visiem, kas pieņem pestīšanu.

"Valdot vispārējai samaitātībai, Metuzāls, Noa un daudzi citi cīnījās, lai saglabātu zināšanas par patieso Dievu un apturētu morālā ļaunuma plūdus. Simt divdesmit gadus pirms plūdiem Kungs ar eņģeļa starpniecību paziņoja Noam Savu nodomu un lika viņam uzcelt šķirstu. Šķirsta būvniecības laikā viņam bija jāsludina, ka Dievs sūtīs uz zemi ūdens plūdus, lai iznīcinātu ļaunos. Tie, kas ticēs šim vēstījumam un sagatavosies šim notikumam, nožēlojot grēkus un mainot dzīvi, saņems piedošanu un tiks glābti." (Elena Vaita "Sentēvi un pravieši" 92. lpp.)

Dievs ne tikai pastāstīja Noam par plūdiem un izglāba šķirsta iemītniekus, bet arī noslēdza derību ar Noa un visu radību, apsolot nekad vairs neiznīcināt pasauli plūdos (1. Moz. 9:8–17). Katra varavīksne ietver pestīšanas apsolījumu un cerību.

Nākamreiz, kad redzēsiet varavīksni, padomājiet par apsolījumu, ko tā nes. Kāpēc mums tas jāuztver kā mierinājums – zinot, ka Dievs pilda Savus apsolījumus? ___

_____

_____

_____

Māte Israēlā

Pēc tam, kad Dievs izglāba israēliešus no verdzības Ēģiptē, Viņš tiem deva Kānaānas zemi. Viņš apsolīja bagātīgi svētīt, ja viņi ievēros Viņa likumus un baušļus. Viņš arī brīdināja, ka ar Viņu noslēgtās derības laušana izraisīs ciešanas un iznīcību (5. Moz. 27–30). Pēc Jozuas nāves israēlieši novirzījās no derības ievērošanas. Tad viņus apspieda kaimiņtautas, un viņi sauca uz Dievu. Atbildot uz to, "Kungs iecēla viņiem soģus, kas tos atsvabināja no laupītājiem" (Soģu 2:16). Viņš arī sūtīja praviešus, lai iedrošinātu israēliešus atjaunot derību ar Dievu un dotu viņiem spēku cīņā pret apspiedējiem.

*Izlasi Soģu 4:4–16 un 5:1–5. Ko Debora darīja Israēla labā?*_____

_____

_____

_____

_____

Deborai bija izšķiroša pravietiska loma, nododot Dieva vēsti Israēlam un Barakam, tautas vadonim, kad viņš pulcēja karaspēku. Tieši Debora deva Barakam signālu sākt kauju, sacīdama: "Celies, jo šī ir tā diena, kad Tas Kungs ir nodevis Siseru tavā rokā! Vai Tas Kungs nav izgājis tavā labā karot?" (Soģu 4:14)

Debora kā soģe Israēlā bija izšķiroša persona. Viņas vadība un ticība Dieva apsolītajai uzvarai stiprināja israēliešus cīņā pret ienaidniekiem. Baraka karavadoņa prasmes un viņa gatavība, lai arī negribīgi, vadīt Israēla armiju arī bija svarīga, bet ne jau tas panāca uzvaru kaujā.

Tā, iespējams, ir vissvarīgākā vēsts no pravietes Deboras un karavīra Baraka stāsta. Pārsteidzošās uzvaras svinību vidū ietekmīgākie cilvēki Israēlā – soģe un uzvarošais vadonis – vadīja kopienu slavēt Dievu. Tāda ir patiesas garīgās vadības būtība.

Deboras pravietiskā kalpošana liecina par Dieva uzticību arī grūtību un apspiestības laikos. Kad Dievs viņai deva vēsti Barakam, viņa neapšaubīja iespēju sapulcināt pietiekami daudz karavīru, kā arī neapgalvoja, ka israēlieši ir pārāk vāji, lai uzvarētu. Tā vietā viņa pārliecinoši nodeva tālāk savu vēsti un iedrošināja Baraku atmest visas šaubas un uzticēties Dievam.

Kā mēs varam iemācīties uzticēties Dievam, kad situācijas neizskatās pārāk cerīgas?

_____

_____

_____

Aicinājums uz grēku nožēlu

*Izlasi Soģu 2:16–19. Kāds modelis vai motīvs šeit ir redzams?*_____

_____

_____

Ar izšķirošo pāreju uz ķēniņvalsti un Israēla lūgumu pēc ķēniņa (1. Sam. 8) soģu laiks beidzās. Bet šī pārmaiņa radīja vēl lielāku vajadzību pēc praviešiem, kas sniegtu padomus, labotu un izteiktu rājienus ķēniņam, valsts vadītājiem un tautai.

Ahaba valdīšanas laikā Dievs sūtīja Eliju pie Israēla tautas ar tiesas vēsti: lietu neredzēt tiem, kas "atmetuši Tā Kunga baušļus un jūs esat sekojuši baaliem" (1. Ķēn. 18:18). Tā vietā, lai nožēlotu savus grēkus, Ahabs mēģināja izsekot Eliju un nogalināt viņu, bet Dievs viņu pasargāja (1. Ķēn. 18:10–12). Kad trešā bada gada laikā Elija beidzot ieradās pie ķēniņa, Ahabs vainoja viņu lietus trūkumā (1. Ķēn. 18:17)!

Tad Elija sapulcināja visu Israēlu uz galīgo izšķiršanos starp Dievu un Baala praviešiem (1. Ķēn. 18:19).

Izlasi Elijas paziņojumu Israēlam un atbildi 1. Ķēn. 18:21, 38, 39. Kas notika? _____

_____

_____

_____

Dievišķais brīnums, kad no Debesīm krita uguns, kopā ar Elijas pravietisko vēstījumu, dramatiski ietekmēja Dieva tautu un lika tai nožēlot grēkus. Tāpat kā israēlieši nevēlējās pilnībā nodoties Dievam, mēs dzīvojam katrs savā kultūrā, kas vairāk vai mazāk neatzīst Dievu kā Radītāju un Pestītāju. Tā vietā, lai kalpotu kā Dieva liecinieki un mudinātu citus būt uzticīgiem Viņam, mēs bieži izvairāmies no sava aicinājuma, sekojot savām vēlmēm, tāpat kā to darīja Israēls.

Dievs brīdina, ka sekošana savām vēlmēm novedīs pie sabrukuma, sāpēm un nāves galu galā. Bet, sekojot Viņa balsij, "Kungs tevi vienmēr vadīs un paēdinās tavu dvēseli arī tukšās vietās un stiprinās tavus locekļus, ka tu būsi kā auglīgs dārzs un kā ūdens avots, kurā ūdens neizsīkst" (Jes. 58:11).

Mūsu miesīgā daba, mums pašiem pat neapzinoties, mūs mudina sacelties pret Dievu. Kādi lēmumi mums palīdzēs nepakļauties šai dabai? _____

_____

_____

_____

Cerība trimdā

"Gan Tas Kungs, viņu tēvu Dievs, sūtīja nepārtraukti pie viņiem Savus vēstnešus, lai viņus brīdinātu, jo Viņam bija žēl Savas tautas un Savas svētās mājvietas" (2. L. 36:15).

Dievs pēc Elijas sūtīja daudzus praviešus, lai mierinātu, brīdinātu un pamācītu Savu tautu, bet Israēla un Jūdas valstis nonāca tādā samaitātībā, ka Dievs tās salīdzināja ar Sodomu un Gomoru (Jes. 1:9, 10). Dieva tauta bija kļuvusi iedomīga, mantkārīga un elku pielūdzēja. Tā apspieda savus strādniekus, atraitnes, bāreņus un svešiniekus, kas meklēja palīdzību (sk. Jes. 58. nodaļu, kāda bija Dieva reakcija uz Israēla grēkiem). Visbeidzot Dieva sods Israēlu noveda Asīrijas gūstā (2. Ķēn. 17:1–6) un izsūtīja Jūdas iedzīvotājus uz Babiloniju (2. Ķēn. 24, 25).

Lai gan Dievs sodīja Savu tautu, Viņš trimdā to neatstāja vienu. Viņš turpināja sūtīt pie viņiem praviešus, piemēram, Ecehiēlu un Daniēlu, lai sniegtu nākotnes cerību.

Izlasi Jes. 59:1–4 un Neh. 9:30. Kas šeit pateikts attiecībā uz visiem laikmetiem? _____

Visas vēstures garumā Israēla un Jūdas valstis cieta no grēka sekām. Novēršoties no Dieva, tās bija pametušas Viņa gādību un drošību un izpelnījušās Viņa sodu. Dievs nepieļauj apspiešanu un elku pielūgsmi, bet Viņš nesūtīja tautu trimdā jau pēc pirmā grēka. Dievs strādāja ar Savu tautu, ar Savu praviešu starpniecību lūdzot, lai tie nožēlo un atgriežas pie Viņa. Taču tauta atteicās paklausīt. Patiesībā ir pārsteidzoši, cik ilgi Kungs centās novērst Savu tautu no grēkiem. Ilgus gadsimtus, ar vienu pravieti pēc otra, izsakot brīdinājumu pēc brīdinājuma, Dievs centās viņus aizsniegt. Vislabāk to pateica pats Jēzus: "Jeruzaleme, Jeruzaleme, tu, kas nokauj praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas pie tevis sūtīti! Cik reižu Es gribēju sapulcināt ap Sevi tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, bet jūs negribējāt" (Mt. 23:37).

Tomēr pat tad, kad viņi bija trimdā, Dievs nekad neatstāja Savu tautu bez cerības. Neskatoties uz viņu pastāvīgajām kļūdām, Dievs apsolīja: "Bet Ciānai nāks pestītājs un tiem, kas Jēkabā atgriezušies no sava uzticības zvēresta lauzuma" (Jes. 59:20).

Padomājiet par Dieva uzticību pat tad, kad Israēls novērsās no Viņa. Kā jūs esat pieredzējuši šī Dieva mīlošā rakstura aspekta realitāti savā dzīvē? Kur jūs šobrīd būtu, ja Viņš nebūtu tik pacietīgs un mīlošs? _____

Pravietis gaidīšanas režīmā

*Izlasi Atkl. 1:1–3. Ko Jānis bija aicināts darīt?*_____

_____

_____

_____

_____

Agrīnie kristieši dzīvoja gaidīšanas laikā, cerot uz apsolīto Jēzus atgriešanos. Apustulis Jānis bija redzējis Kristu paceļamies debesīs un dzirdējis eņģeli paskaidrojam, ka Viņš atgriezīsies tādā pašā veidā (Ap. d. 1:10, 11). Tagad agrīnā draudze saskārās ar nezināmo. Jā, Jēzus teica, ka atgriezīsies. Bet kad?

Būdams izsūtīts uz Patmas salu, Jānis rakstīja par Jēzus otrās atnākšanas apsolījumu: "Redzi, Viņš nāk uz padebešiem; Viņu redzēs katra acs un tie, kas Viņu dūruši" (Atkl. 1:7). Jānis saņēma arī varenu atklāsmi par notikumiem, kas iezīmēs laiku beigas. Paralēli pārmetumiem un iedrošinošiem vārdiem septiņām draudzēm (Atkl. 2; 3) tur bija vīzijas par tiesu (Atkl. 14:6–12), par pasaules galu (Atkl. 20), par Kristus otro atnākšanu (Atkl. 14:14–16) un pasaules atjaunošanu (Atkl. 21; 22).

Jānis sevi dēvēja par "brāli un dalībnieku bēdās, Valstībā un Jēzus gaidās" (Atkl. 1:9). Viņš zināja, kas ir ciešanas, ne tikai no gaidīšanas mokām, bet arī no vajāšanām, kas sekoja Dieva Vārda sludināšanai un liecībai par Jēzu Kristu.

Kā lasām Atklāsmes grāmatā, Jānim tika pavēlēts skatīties un pierakstīt redzēto. Pēdējā nodaļā viņš raksta: "Es, Jānis, to visu dzirdēju un redzēju" (Atkl. 22:8). Jānis bija pēdējo dienu notikumu pravietisks liecinieks, kam bija uzdots dalīties vīzijās redzētajā ar sava laika draudzēm (Atkl. 22:16). Viņš atgādina Jāni Kristītāju, kurš izšķirošā brīdī zemes vēsturē pasludināja Jēzus Kristus pirmo atnākšanu (Jņ. 1:6–8). Arī mēs esam aicināti liecināt tāpat kā Jānis. Arī mums jāpatur Jēzus liecība (Atkl. 19:10) – liecība, ko Viņš sniedza par Sevi ar praviešu starpniecību. Varbūt mums nav tādu vīziju kā Jānim, bet mēs varam pacietīgi gaidīt Kristus atgriešanos, liecinot par Viņa darbu mūsu dzīvē un vērojot mūsu atbrīvošanas pazīmes.

*Padomājiet par visu mums doto gaismu. Kāda atbildība gulstas uz mums tikai tāpēc, ka mums ir dots tik daudz?*_____

_____

_____

_____

_____

Pravietiskā balss

Dievs ar Savu praviešu starpniecību vienmēr ir sazinājies ar cilvēkiem. Tas īpaši attiecas uz izšķirošiem vēstures brīžiem. Vai tad nav loģiski sagaidīt, ka Dievs runās ar Savu tautu arī laiku beigās?

Kad 1844. gada 22. oktobrī millerieši piedzīvoja "lielo vilšanos", Dievs aicināja Elenu Harmonu (Vaitu) uz pravietes kalpošanu un deva viņai vēsti vilšanos piedzīvojušajiem adventistiem. Viņas pirmās vīzijas mērķis bija viņus mierināt viņu izmisumā. Vēl viens izšķirošs pagrieziena punkts bija adventistu publikāciju sākums un sabatu ievērojošo adventistu oficiālā organizēšanās par konfesiju. Ar savām publikācijām un evaņģelizācijas darbu šie sabata ievērotāji līdz 1860. gadiem bija izauguši līdz vairākiem tūkstošiem locekļu. Viņiem bija nepieciešams organizēties, lai efektīvāk pasludinātu trīs eņģeļu vēstis (Atkl. 14:6–12). Lai gan daži iebilda pret organizācijas ideju, Dievs izmantoja Elenu Vaitu, lai iedrošinātu uz šo soli. 1863. gada 21. maijā oficiāli tika dibināta Septītās dienas adventistu draudze.

Tajā pašā gadā Dievs pravietošanas dāvanu izmantoja, lai iedrošinātu ticīgos uzsākt veselības reformu. Lielākajai daļai septītās dienas adventistu nebija laba veselība un viņi nedzīvoja veselīgi. Pateicoties Elenas Vaitas divām visaptverošām veselības vīzijām 1863. un 1865. gadā šī tendence mainījās. Septītās dienas adventisti kļuva par labas veselības un veselīga dzīvesveida popularizētājiem.

No 1870. līdz 1890. gadiem Elena Vaita daudz strādāja pie adventistu izglītības sistēmas attīstības. Viņas holistiskā izglītības filosofija (akadēmiskā, praktiskā un garīgā) tika pakāpeniski pieņemta un īstenota. Kā viņa norādīja: "Patiesa izglītība nozīmē vairāk nekā tikai noteiktu studiju kursu apguvi. Tā nozīmē vairāk nekā sagatavošanos šai dzīvei. Tā attiecas uz visu būtni un uz visu cilvēkam iespējamo eksistences laiku. Tā ir fizisko, mentālo un garīgo spēju harmoniska attīstība." ("Audzināšana" 13. lpp.)

1880. gados viņai bija izšķiroša loma, lai septītās dienas adventistu teoloģijā panāktu līdzsvaru pestīšanas jautājumā. Viņa uzsvēra Dieva žēlastības un taisnošanas ticībā centrālo nozīmi adventistu īpašās likuma akcentēšanas ietvaros. No 1901. līdz 1903. gadam viņa palīdzēja reorganizēt konfesijas struktūru, lai tā labāk varētu vadīt draudzes pasaulplašo misiju. Īsāk sakot, bez Elenas Vaitas kalpošanas Septītās dienas adventistu konfesija nebūtu tāda, kādu mēs to pazīstam šodien. Viņa bija Dieva vēstnese izšķirošos brīžos.

Lai uzzinātu vairāk, apmeklējiet https://whiteestate.org/absg/11.